

BATI BİR AŞIRI UÇTAN DİĞERİNE GİDERKEN İNSANLAR ÖLÜYOR

Ibrahim YILMAZ

"Avrupalıların dünyanın bütün bölgelerinde boyunduruk altına almayı başardığı bütün halklara yaptığı barbarlıklar ve emsalsiz taşkınlıkların, dünyanın herhangi bir döneminde ve ne derece vahşi, ne derece görgüsüz ve ne derece acımasız olduğunun bir örneğini başka bir ırkta görmek mümkün değildir".

A.GİRİŞ

Bu yazıda amacımız Batı soykırımları tarihin-den alınan örnekleri, Kur'an ayetleri ile karşı karşıya koyup her birinin diğerini aydınlatmasından istifade ederek okumaya ve her ikisini de anlamaya çalışmaktır. Ayetlerin çokluk alanında dağınık halde görünen hadiselerin ardındaki ortak ilkeyi ortaya koyarak onları anlaşılır kıldığını, hadiselerin sunduğu örneklerin ise yoğun mana yüklü ayetlerin anlamlarını açtığını düşünüyoruz.

Batı tarihindeki soykırımlardan alınan örneklerin ve Batılı politikacıların, felsefecilerin, üst düzey askerlerin vb. sözlerinden alacağımız çok sayıda alıntıyı Kur'an'da kafirlerin niteliklerinden bahseden ayetlerle eşleştirmeye çalışacağız. Bu eşleştirmelerden kimisi son derece açık, belirli iken (kafirlerin işlerine gelmediğinde kendi yaptığı anlaşmalara riayet etmeme alışkanlığında oldukları gibi) kimisi bir derece yorum gerektirmektedir. (Kafirlerin sağır

ve kör oldukları gibi). Bununla birlikte bu eşleştirmelerin zorlama suretiyle değil hadiselerin ve ayetlerin hakiki uyumundan kaynaklandığına inanıyoruz.

Tarihî hadiseler ve Kur'an ayetleri üzerine bu incelemenin ardından son derece sağlıklı bir durum olduğuna okuyucuların çoğunun ittifak edeceğine inandığımız bu durum için Kur'an ışığında teşhis koymaya ve çıkış yolu önermeye çalışacağız.

B. İNCELEME

1. Kibirleşme ve Karşı Tarafı Aşağılam

Batı'yı bir derece tanıyan insanlar, Batı kibrine de aşina olmuştur. Bırakın Batı'nın kendisini, Batı'nın havasını biraz yaşamış bir "çağdaş" Türk aydınının veya "beyaz Doğulu" diyebileceğimiz Selman Rüşdü, Bassam Tibi gibi yazarların sergiledikleri ilk şeyin küstah bir burun bükme olduğuna bugüne

Konunun en büyük uzmanlarından David Stannard'a göre ise dünyada gelmiş geçmiş en büyük soykırım olayı Amerikan yerlilerinin yok edilmesidir. Yerliler ABD yetkilileri tarafından aşağılık insanlar olarak hatta hayvanlardan da daha aşağı olarak görüldüler.

dek okuduğumuz pek çok Doğulu/Batılı yazar ve tanıdığımız pek çok kişi kolayca tanıklık ederdi. Bunların bu konudaki inancımıza sağlam bir destek sağladığını kabul ediyoruz. Bu konuda o kadar çok kitap, film ve acı hadiseler var ki örneklerden bahsetmek bile acıdır.

Belki hepimizin en aşına olduğu ve üzerinde tartışılmayacak kadar açık olan milyonlarca Afrikanın gemilerle Amerika'ya taşınması insanlık tarihinin muhtemelen en büyük tehcir ve soykırım hadiseleridir. Bizim neslimiz Kökler filmini seyretti. Başına gelen onca olumsuz şeyin mavi gözlü olmadığından kaynaklandığına inanan küçük zenci kızın romanını okudu.

Burada acı olan yalnızca onca şiddet ve aşağılama değil, bunları meşrulaştırma biçimiydi. "Batı insanı/kültürü üstündür, o halde bu yaptıklarını yapma yetkisi vardır"

Avrupalılar yüzyıllarca bu insanların yegane kimliği olarak onların rengini gördüler. Bu renk "aşağı" kelimesiyle eşanlamlı bir hal aldı. Bu Batı ırkçılığının dayanağı oldu. Siyahi aşağı insan "hayvan, barbar" anlamı kazandı. Pratik anlamı ise köleydi.

İngilizce öğrenirken iyi niyetli bir İngiliz bana "siyah insanlar" tabirini kullanmamamı bunun incitici olabileceğini söylemişti. Hayret etmiştim zira ben kendi anlayışımca "kırmızı çiçek" veya "yeşil ağaç" veya "mavi çanta" tabirlerindeki gibi gayet nötr bir

şekilde bir sıfat kullanıyordum. Başka ne diyebilirdim ki?

Söz konusu olan birkaç çıkarıcı politikacı veya köle tüccarı değildi. Aydın çevrelerce göklere çıkarılan türden İskoçyalı filozof David Hume "siyah insanın akli ancak bir orangutanın akli kadardır." diyordu.

Konunun en büyük uzmanlarından David Stannard'a göre ise dünyada gelmiş geçmiş en büyük soykırım olayı Amerikan yerlilerinin yok edilmesidir. Yerliler ABD yetkilileri tarafından aşağılık insanlar olarak hatta hayvanlardan da daha aşağı olarak görüldüler. David Hume örneğinde olduğu gibi söz konusu olan sayıca ihmal edilebilir birkaç çıkarıcı değildi. Tam tersine Amerikalıların bugün de pek gurur duyduğu Amerikan devlet adamı George Washington yerlileri vahşi kurtlara benzeterek "bu vahşi hayvanların tamamen imha edilmesi gerekiyor" derken "tuhaf, marjinal" bir kişi değildi.

Bir bu kadar hayret verici olan Amerika tarihindeki "en büyük" başkanlardan ve "en asil hümanist"lerden birisi olan Abraham Lincoln'un da (1809-1865) ırkçı tezleri kabullendiğidir.

Bu üstünlük iddiası öylesine genel kabul görmüştü ki ve öylesine doğal bir gerçekmiş gibi görülyordu ki, tersi akla bile gelmiyordu.

Burada üzerinde durulması gereken en önemli husus bize kalırsa konunun biyolojik hale getirilerek üstün ve aşağılar arasındaki mesafenin aşılmasının imkansız hale getirilmesidir. Yani "bilgili" insan ile "cahil" insan arasındaki fark gibi gayret ve çalışma ile kapatılabilir bir mesafe değil bu. Mümin ile kafir arasında olduğu gibi basit bir kararla yok edilir bir uzaklık değil. Tarihçi Arnold Toynbee'nin dediği gibi bu fark evrensel dinlerde olduğu gibi "ağıldaki koyun" ile "kayıp koyunun" farkı değil keçi ile koyunun farkı. Bu kategorik bir farklılık.

Aslında burada da tuhaf bir şey var; eğer denildiğine göre kimi ırklar hayvan idi ise bu gerçekten onları öldürmeyi meşrulaştırır mı? Yani diyelim Kutup bölgesini ele geçirdiniz, kutup ayılarını ve fokları öldürmeye mi başlarsınız? Onlardan bu kadar nefret edebilir misiniz? İddiamız şu ki, aslında Batılılar şuur düzeyinde karşılıklarının hayvan olmadığını çok çok iyi biliyorlardı. Ancak bir başka başlıkta incelemeye çalışacağımız gibi "kör" düler;

sadece karşı tarafla ilgili olarak değil, çok daha kötüsü kendileriyle ilgili olarak.

2. Hoyratlık

Kur'an hoyratlığı, insafsızlığı, kıymet bilmeme-yi inkarcıların vasıfları olarak tarif eder. Kur'an'da kafirlerin davranışlarını niteleyen bağy ve atâ (Yunus/90, Kamer/29) kavramları buna karşılık gelmektedir. Batılların ise insan talanı tarihi bu vasıfların tüm dışavurumlarını fazlasıyla görülebileceği bir sahadır.

Bunun için İspanyol orduları ile birlikte Güney Amerika'ya ilk giden misyonerlerden Allah'ın kalbine merhamet yerleştirdiği Barthelemo De Las Casas'ın şu tanıklığını örnek vererek başlayabiliriz:

"3000 kişiyi parçaladılar, başlarını kestiler ve ya ırzlarına geçtiler. Hiçbir devirde benzeri görülmemiş insanlık dışı olaylar ve barbarlıklar gözlerimin önünde cereyan etti. İspanyollar kendilerinden kaçan çocukların bacaklarını kestiler; insanları kaynayan sabun dolu kazanlara attılar. Kim bir kılıç darbesiyle insanları iki parçaya ayırabilecek diye bahse girdiler. Yerlilerin üzerine onları görür görmez bir anda yiyip yutan köpekler saldı. Bebekleri köpeklerle yem olarak kullandılar."

Burada okurlarımızın dikkatini çekmek istediğimiz nokta yanlış olsa da gerçekçi menfaatlere dayanan bir saldırganlığın söz konusu olmadığıdır. Yani diyelim altınları alırken kendisine mani olmaya çalışan ev sahibini öldürüyor değildir İspanyol. Hedeflerinde kendine mani olmaya çalışanları filan da öldürüyor değildir. Kendilerini savunma imkanları kalmamış insanları adeta oyun oynarcasına, değerli

Karşıdakinin de eşref-i mahlukat olduğu konusunda tam bir cehalet ile karşı karşıyayız. Bir insan talanı ile karşı karşıyayız. Savaş veya istila sırasında hukuk filan tanımayan Batılların insan talanı.

bir şeyden aşırı miktarda bulup birden değerinin düştüğü durumlardaki gibi, mesela şarapla banyo edenlerin durumunda filan olduğu gibi bir kıymet bilmezlik vardır burada. Amiyane bir tabirle "yağı bol bulanın" davrandığı gibi bir şeydir bu. Karşıdakinin de eşref-i mahlukat olduğu konusunda tam bir cehalet ile karşı karşıyayız. Bir insan talanı ile karşı karşıyayız. Savaş veya istila sırasında hukuk filan tanımayan Batılların insan talanı.

Kolomb anılarında 5-8 milyon kişinin yaşadığı Haiti ve Dominik Cumhuriyetlerinin bulunduğu adaya ilgili olarak "ben 50 kişiyle bu insanları fetthettim ve canımın istediği şekilde yönettim" diyor. Burada insanın ruhunu titreten Kolomb'un "canının istediği gibi" yönetmesidir. Yerlilerin çaresiz edilgenliğinde Kolomb'un "canının istekleri" belirleyici olmuştur. İşte bu İslam din terminolojisinde cahiliye denen şeyin ta kendisidir. Gerçek manada cehalet "canının isteklerinin" belirleyici yetkileri olduğu vehmi ve eylemidir.

Bunlarla kalmamış ve Güney Amerika yerlileri sömürgeciler tarafından bilinçli olarak yayılan hastalıklar yoluyla kırılmışlardır.

Bu arada gene vicdan sahibi bir İngiliz din adamının (W.Howitt) Güney ve Orta Amerika'daki sömürgeci anlayışın bugün de sürdüğünün açıklık kazanması üzerine söylediği şu sözlere kulak verelim; "Avrupalıların dünyanın bütün bölgelerinde boyunduruk altına almayı başardığı bütün halklara yaptığı barbarlıklar ve emsalsiz taşkınlıkların, dünyanın herhangi bir döneminde ve ne derece vahşi, ne derece görgüsüz ve ne derece acımasız olduğunun bir örneğini başka bir ırkta görmek mümkün değildir". Ne kadar acı değil mi? İnsanlar nasıl bu hale gelebiliyorlar?

Avustralya'da ise yerlilerin kısırlaştırılması 1970'lere kadar devam eder. Yani Batılların dünyaya "insan hakları, özgürlük, eşitlik, kardeşlik" propagandasını pazarlamalarının epeyce yükseklerde olduğu zamanlarda. Ama evet, menfaatperestliğin aynaya ihtiyacı yok, Amerikalı filozof Rorty'nin dediği gibi.

Belgesel olarak bir değeri olmasa da bir otobüs yolculuğunda tanıştığım, Avusturya/Viyana'da çalışan ve yaz tatili için Türkiye'ye dönen bir Türk işçisinin anlattıklarının benim için önemi büyüktü; o

uzun uzadıya Viyana'nın suyunun kalitesinden ve başka bazı olumlu, yüksek nitelikli hizmet ve nesnelere söz etti. Ancak son hükmü gene de olumsuzdu "Gavurda merhamet olmuyor". Belgesel değeri olmamasına rağmen bunu yazmamızın sebebi Avrupa'da bulunan pek çok Türk'den aynı veya benzeri yargıları duymamız oldu.

3. Sınır Tanımama

Kafir ile ilgili önemli niteliklerden birisi sınır tanımamadır Kur'an'a göre.

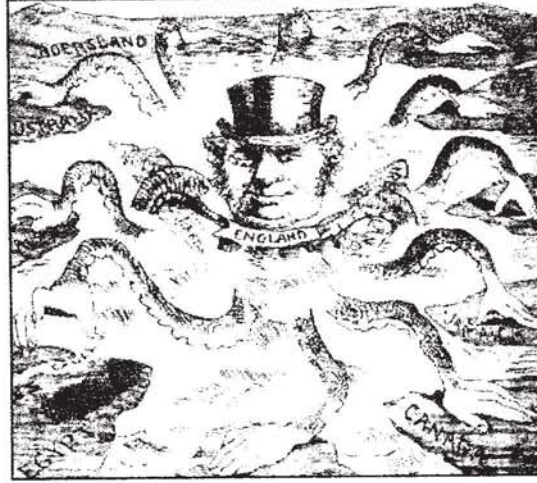
Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ve (mü'min) insanların güvencesine sığınmadıkça kendilerini zillet kaplamıştır. Onlar Allah'ın gazabına uğradılar ve yoksulluk onları kapladı. Bunun sebebi onların; Allah'ın ayetlerini inkar ediyor ve peygamberleri haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bütün bunların sebebi ise, isyan etmekte ve (Allah'ın koyduğu) sınırları çiğnemekte oluşları idi. (Âli İmran 112)

"Kim de Allah'a ve Peygamberine isyan eder ve onun koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı cehennem ateşine sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır." (Nisa 14)

Kafir pek çok manada sınır tanımamaktadır. Kafir aşırılıkların insanıdır, başkalarını çiğnemenin, doğru bir noktada durma donanımına sahip olamaması, vb. Her hususta fitratın sınırlarını zorluyor ve yırtıp parçalayıp geçiyor. Silah üretimi dünyayı 27 kere yok edecek fahiş düzeye geliyor. Güzel olmak isteyen Batılı veya batılılaşmış bir bayan bir, bilemediniz iki kere estetik ameliyatı olmuyor, onlarca kere oluyor. "Kaloriferin üstüne oturma erir gidersin" esprilerini yaptırana kadar. Ve en korkuncu insan ile Allah arasındaki sınırın karışmasıdır. Üst seviyelerdeki insan tanrılaştırılıyor, tanrılar bazı açılardan insanın gerisinde kalıyor, ona güreşte yeniliyor (!) (Muharref Tevrat'ta geçen İsrail ve Allah'ının güreşine gönderme yapılmaktadır. Yayıncı).

Bu noktada soykırımlarla ilgili tarihi örneklerle gelelim.

Sınır tanımamanın en acı örneklerinden birisi en somut bir manada İsrail'in kara sınırlarının belirsizliğidir. Var gibi gözükken sınırlar aslında hep ile-

ri itilmek üzere o şekildedir. Ve her bir ileri itiş Araplar açısından bir soykırımdır.

Söz konusu yalnızca İsrail değildir. Amerika Birleşik Devletleri'nin de Batı sınırları Pasifik okyanusuna ulaşana dek belirsizdi ve sürekli değişiyordu. Her bir değişim ölen yerliler demektir.

Kafir nerede duracağını bilme konusunda "yitiktir". İlerlemecilikleriyle övünen kafirler duracakları, durmaları gereken noktayı kestirebilme becerisinde midirler? Örneğin fizik araştırmaları doğru bir noktada bırakılsaydı da Hiroşima ve Nagazaki'de olduğu gibi iki düğmeye basmayla 120.000 kişiyi öldürme donanımına sahip olmasaydı daha iyi değil miydi?

Silah endüstrisi dünyayı 27 kez yok edecek üretim gücüne ulaşmasaydı daha iyi değil miydi? Gericilik düşmanları bu durumu geriye döndürme becerisinde midirler? Yoksa bu, tüm gezegen ve tüm insanlık paramparça olana dek devam edecek mi?

Alman şehirlerinin hatta şehir dışının hayret uyandırıcı geometrik düzgünlüğü o noktada kalsaydı da insan ruhunu dikdörtgenleştirmek için yola çıkan Marksizm, Nazizm gibi ideolojilere kadar varmasaydı daha iyi olmaz mıydı? Dikdörtgen olmayan ruhları yağmalamasalar olmaz mıydı?

Fuhsiyat düzeyine varan temizlik tutkusu "etnik temizlik" "hijyen ırk" (race hygiene) anlayışlarına kadar uzanmasaydı olmaz mıydı? Kimi ırkları pislik olarak görmeye varıp dayanmasaydı olmaz mıydı?

Ama hayır, kafir sınır tanımaz. Zira sınırlar, hele ki en önemlileri olan insan ve Allah arasında-

ki sınırlar ile insan ve insan arasındaki sınırlar ancak Allah tarafından bildirilebilirdi. Başka nasıl olabilirdi ki? Kuran bize sürekli iki aşırı uç arasında itidali tutturmamızı söyler.

Batı ise cinsel perhizden sefahate, en koyu materyalizmden New Age ruhsallığına, aşırı belirlemeci modernizmden, görececi postmodernizme savruluyor.

Batı bir aşırı uçtan diğer aşırı uca giderken insanlar ölüyor, talan ediliyor.

4. Tanımlama ve Tarif Etme Hakkı

İnkarcı ile ilgili bu vasıf diğerlerinden türetilmiştir; kendini büyük görme karşı tarafı ise aşağılama ile yakından alakalıdır.

"Ben ondan üstünüm" meşum iddiasının arkasından "çünkü ben x vasfına sahibim, o ise değil" veya "çünkü ben y eylemini yapabilirim, o ise yapamaz" gibi bir izahı gelebilir.

Ancak aşağıda görüleceği gibi Batının kastı bir vasıf veya beceriye sahip olmak değil "BEN ondan üstünüm"dür. Üstün olan "BEN" dir. Bu iddianın ardından "çünkü ben a'yım o ise b" gibi bir açıklama cümlesi gelmesi doğal olacaktır. Bu cümle ise tanımlayıcılar içermek zorundadır. Tanımlama yet-

kisi burada ortaya çıkar. Bu vehmî bir yetkidir. Karşı taraf şu ya da bu şekilde buna inandırıldığına meyvelerini verir.

Batılı kendisini mutlak belirleme mercii olarak gördüğünden başkalarının ne olduğu konusunda onların kendi tariflerine pek iltifat buyurmamış ve kendi ideolojilerinden yola çıkarak onları tanımlamıştır.

Belki de bu tanımlara bir göz atmak bu ideolojilerin sıhhatini ortaya sermeye yetecektir.

Avrupalılar Afrikalıları derisinin rengiyle tanımladı. Bir rengi aşağı bir şey olarak tanımladı. Daha doğrusu o insanlarda ne kendisinin tersini gösteriyordu ise onu öne çıkardı. Yani bu insanları kendisinin hangi vasfına ters ise onunla tanımladı. Bunun hayırlı bir tanımlama olarak görülemeyeceği açıktır. Bu insanların Batılılarla ortak olan çok büyük özellikleri vardı; bilgelikleri, saygı duyan kalpleri, insanları bir arada tutan ortak inançları vardı. Fransız mühtedi Roger Garaudy Afrika yerlilerinin birlikte yaşama kültürlerinin yalnızlık intiharları şampiyonu Fransızlarınkinden çok daha insani olduğunu belirtmektedir. Oysa batılı onları derisinin rengiyle tanımlamayı seçti. İyi de etmedi.

Gene İngilizler tarafından geliştirilen "terra nullus" (sahipsizler ülkesi) kavramı da hiç şüphesiz yerlilerin kendilerinin ortaya çıkarması mümkün olmayan bir kavramdı. Onlar kendilerinin yok olduklarını (!) bilmiyorlardı. Yalnız bu tanımın ne kadar akıl almaz kabuller içerdiği (yerlilerin sahip olma vasfı taşıyabilecek kadar insan olmadıkları), bu "mutlak tanımlama" yetkisinin nasıl insan kapasitesinin üzerinde ve nasıl ilahi yetkiler dahilinde olması gerektiğine götürmüyor mu sizi? Gerçekte Batı mutlaka el koymaya çalışmakta ve beşeri sınırların ötesine geçmeye çalışmaktadır. Belki de Batılı Tanrı gibi olmaya çalışmaktadır.

Tasmania Kraliyet Topluluğu İkinci Başkanı James Bernard Avustralya yerlilerine yapılan soykırımları "doğal bir gelişme" olarak tanımlıyor ve şöyle dile getiriyordu. "Soykırım prosesleri esasında "kendiliğinden" oluşmaktadır. "Evrim kanununa" uygun olarak gelişmektedir.

Ne tabirler, ne tabirler!... "doğal bir gelişme".. bir de o yıllarda "gelişme" kavramının pariltısını düşününüz. Bu tek dişi kalmış canavarın nasıl her tür-

lü suçun onaylanmasını sağladığını düşününüz. Böylece halkların nasıl ikna edildiğini anlayabilirsiniz. "Doğal" tabiri de bilimin gelişmekte olduğu bir çağda ne güçlü bir referans noktasıydı. Şüphesiz bu tabirlerin hiç birisi gerçeği şu ya da bu şekilde, eksik gedik veya yanlış olarak bile olsa yansıtsın diye düşünülmemişti. Gerçeğin ne önemi var, siz mutlak tanımlama yetkisine sahipken... İşte insandan tanı bu kadar olabiliyor. "Kendiliğinden oluşmaktadır" ifadesinin ise "ben yapmadım kedi yaptı", "o beni kızdırdığı için böyle oldu" veya son zamanlarda en popüler olan "genetik kaynaklı" gibi bir sorumluluktan paçayı sıyırma göz boyamacılığından olduğundan şüphesi olan var mı? Son olarak da "evrim kanunu" .. Artık bilimin size bahsettiği tüm yetkileri sonuna kadar kullanabilirsiniz!!!!...

"Ari ırk" kavramını İngiliz doğa bilimci Francis Galton ortaya attı. Bu da elbette "ari ırk"ın Samilerden, siyah ve sarı ırklardan üstünlüğünü iddia etmek üzere oluşturulmuş bir kavramdı. Eğer ari ırk diye bir kavram ortaya atıyor isek bu biz Batılıları tanımlamak içindi ve "üstün" ile eş anlamlıydı. Bunun karşıtı da onunla beraber ortaya çıkıyor "ari olmayan" ırklar: Samiler, siyahlar ve sarılar" ve aşağı ırk anlamına geliyordu. Eşitlik iddialarıyla ortaya çıkan batılıların kendilerini veya kendileri olmayanları tanımlamak için icat ettikleri her bir kavram kendilerini yüceltici başkalarını aşağılayıcı nitelikteydi.

Bu teori öyle entelektüel bir antrenman filan değildi. Ona dayanarak geliştirilen Stanford-Binests zihin testi kullanılarak 1925-1939 tarihleri arasında ABD'ye girmeye çalışan göçmenlerden 6 milyona yakın Yahudi, İtalyan ve Doğu Avrupalı ABD'ye sokulmadı.

Bu tanımlama rezaletinin antik Yunan'a gittiği yaygın olarak bilinir. Onlar kendilerini medeni, kendi dışındakileri ise "barbar" olarak görüyorlardı. Bunu Romalılar devraldı. Evet, gladyatörlerin birbirlerini öldürmelerini veya tutsakların vahşi hayvanlar tarafından yenmesini seyrederek eglenebilen bu medeniyet, başkalarını "barbar" olarak niteliyordu.

Benzer bir durum Cezayir Fransızlar'ın sömürgesi iken kendilerine başkaldıran Cezayirlilerin hareketini "barbarlığın ayağa kalkışı" diye tarif etmesidir. Onlara "terörist" diyorlardı. Bugünde yapılmaya devam edilen budur.

"ari olmayan" ırklar: Samiler, siyahlar ve sarılar" ve aşağı ırk anlamına geliyordu. Eşitlik iddialarıyla ortaya çıkan batılıların kendilerini veya kendileri olmayanları tanımlamak için icat ettikleri her bir kavram kendilerini yüceltici başkalarını aşağılayıcı nitelikteydi.

5.Bozgunculuk/Büyük Sahtekarlıklar/Yalanan

Artık çok daha açıkça biliniyor ki Batılılar, iş bir çeşit menfaate bindi mi yalan söylemekten hatta bunu büyük projeler halinde yapmaktan asla çekinmiyorlar. Bunlar kimi zaman son derece büyük ve acı soykırımlara da sebep olan cinsten şeyler. .

Son derece güncel olanı -elektronik iletişim araçlarının getirdiği yeni imkanları hayır için kullananlardan Allah razı olsun- Irak savaşının nasıl dümece sebeplerle başlatıldığının ortaya çıkması sonucunda George Bush'un Newsweek tarafından yılın yalancısı seçilmesidir.

Bundan daha korkunçları da vardır:

Kur'an Latinceye ilk defa 12. yüzyılda Toledo'da Cluny Manastırından Başrahip Peter Venerabilis için çevrildi ama onun niyeti İslam hakkında bilgi sahibi olmak değildi. Aksine bu tercüme, İslam'a karşı savaş propagandası yapmak için ihtiyacı vardı. Haçlı seferlerine katılanları motive etmek için "la ilahe illallah Muhammeden Resulullah" cümlesi "Muhammed'den başka tanrı yoktur" şeklinde çevrildi, yani Müslümanların Tanrıya değil Muhammed'e inandıkları söylendi.

Düşünebiliyor musunuz? Dünyayı kana bulan Haçlı Seferleri bakınız nasıl teşvik edilmiş. Eğer bu daha başından böyleyse bir Haçlı Seferi yaptığını itiraf eden George Bush'un yalan sebepler icad etmesine niye şaşmalı ki?

Daha Antik dönemde Yunan sofistleri açıktan açığa "bizim işimiz küçüğü büyük, büyüğü küçük göstermektir" diyordu. O zamandan bu yana Batılılar söz ve mantık oyunları ile ustaca anlamı bozmaktan asla vazgeçmediler ve geri durmadılar. Tam tersine bunu zirvelerine taşıdılar.

Kur'an pek sık ehli kitabı Allah'ın sözlerini bozmakla suçluyor. Bakın, buna Kur'an için bile yeltenmişler. Bu propaganda tarihin ücra bir köşesinde kaldı gitti diye düşünmeyin, internette (www.islamfortoday.org) İslam'ı seçiş öyküsünü anlatan Amerikalı bayan Müslüman Amina Assilmi Hıristiyan olduğu gençlik dönemlerinde Müslümanların Muhammed'e (SAV) taptıklarını düşünüyormuş. Peter Venerabilis'in propagandalarının etkisi sürüyor.

Neyse ki batıl bu dünyada kısmi zaferler kazanılabilir de gerçek sessiz ve asude bir şekilde yerini alıyor.

Kur'an; "Onlar öyle (fâsiklar) ki, kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği kimseleri ziyaretten vazgeçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır." (Bakara:27.) diyor.

Batılı fitne fesat tarihi ve bunun soykırım hali saymakla bitmez. Kasıtlı ve planlı bir şekilde hastalık yayma; İspanyollar Latin Amerika'da, Amerikalılar Kuzey Amerika'da bunu uyguladılar. Amerikalılar Kızılderililere çiçek hastalığı mikrobunu taşıyan battaniyeler veriyorlardı. Böylesine girift bir kötülük planını akıllarına getiremeyecek kadar "doğru düzgün insan" olarak kalmış yerliler bu şekilde kırılıyordu.

6. Dilbazlık/Yaldızlı Sözler

Daha Antik dönemde Yunan sofistleri açıktan açığa "bizim işimiz küçüğü büyük, büyüğü küçük göstermektir" diyordu. O zamandan bu yana Batılılar söz ve mantık oyunları ile ustaca anlamı bozmaktan asla vazgeçmediler ve geri durmadılar. Tam tersine bunu zirvelerine taşıdılar.

Güney Afrika Cumhuriyeti'nin en insanlık dışı siyasi rejimine yönelik tepkilerin azami seviyeye ulaştığı 80'li 90'lı yıllarda bu ülkeyle olan ekonomik ilişkileri çok önemli düzeyde olan İngiltere ve ABD bir yandan dünyaya insanlık öğretme küstahlığını, bir yandan da bu ülkeyi destekleme rezillliğini sürdürmek mecburiyetine duçar oluyordu. O dönemlerde Ronald Reagan "Güney Afrika zebra gibidir, siyah tarafına atılan ok beyaz tarafını da öldürür" diyerek bu ışıltılı dille rejime destek veriyordu. Ne var ki bu sözler Las Vegas'ın sahte ışıkları bu kumarhaneler şehrinin derin rezillliğini nasıl örtemiyorsa Ronald Reagan da süregiden bu ikiyüzlülüğü gizleyemiyordu. Ama olsun, bu onu zorlu bir TV programı yapımcısına veya siyasi rakiplerine karşı koruyordu.

İngiltere Hindistan'ı sömürgeleştirip soykırımlar tarihindeki şampiyonluğunu pekiştirdikten sonra daha da büyük kötülüğü "biz oraya medeniyet götürdük" diyerek yaptı demiştik. Medeniyeti demiryolu zanneden İngiltere kendisinin asla ulaşamadığı şuur zirvelerine ulaşmış derin maneviyat vatani Hindistan'ın çok daha üstün medeniyetini aşagılama günahını işledi.

Oysa suçdaşları Fransız sömürge bakanı Albert Sarraut 1923 yılında Paris'teki Sömürge Okulunda yaptığı bir konuşmada "Gerçeği gizlemeye ne gerek var? Sömürgecilik bir uygarlık hareketi değildir. Çıkarların yönlendirdiği bir zor harekettir." diyerek hiç değilse kötülüğü şeffaflaştırıyordu.

Bir başka derin söz oyunu önceden de bahsettiğimiz Roma'nın yıkılış olayını "barbar istilası" diye nitelerken 5 kıtada yüzyıllarca süren katliamları "coğrafi keşifler" diyerek güzelleştirmesiydi. Bu, başka bazı şeylerle birleşerek "kaşif ruhlu Batı'nın kendini yüceltmesine dönüşüyordu. Keseri kendine yontma pragmatizminin aynaya ihtiyacı asla yoktu.

Norveç Taterleri yok etmeye karar verdiğinde onların "psikolojik hasta" olduğunu iddia etmiş

ve lobotomi (elektroşok) tedavisi (!!!) uygulamıştır. Ne saygıdeğer tabirler değil mi? Yüksek değerleri taşıyan "psikoloji" "tedavi" tabirleri. Psikoloji sözü onu sarfedene "tedavi" yetkisini daha baştan vermiyor mu? Yani onun bütün reddetme hakkını elinden almıyor mu? Bir "psikolojik hasta" hele ki o zamanlar "ben tedavi olmama hakkımı kullanmak istiyorum" diyebilir miydi? Kuzey Avrupa'nın bu insan hakları şampiyonu ülkesi işte bu "bilimsel" yolla insanların haklarını ellerinden alıyordu.

7.Sağır Kör

Ku'ran'da:

"(onlar değil alay eden) Allah alay ediyor ve onları tuğyanları içinde gözleri kör olarak gezdiriyor (dünyada)" (Bakara, 15)

"İçlerinden sana bakanlar da vardır. Fakat körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa, sen mi doğru yolu göstereceksin? (Yunus, 43)

"Ve dediler ki: Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen (istediğini) yap, biz de yapmaktayız". (Fussilet, 5)" ayetlerinde kafirin sağır ve körlüğü anlatılır.

Bunları aynen Batı'ya yönlendiriyoruz. Hali hazırda dünyada hakim imajın bu olmadığını farkındayız. Batılıların ciddi körlük örnekleri vardır.

Çok başarılı hikayecimiz Ömer Seyfettin'in "Gizli Mabet" isimli hikayesi anlatmak istediğimiz her şeyi özetler. Bir Türk ailesinin evine misafir olan Avrupalı gizli bir ayin ve gizli bir mabet olduğuna kesin kanaat getirdiği şeyi bilim adamı titizliğinde (!) gizlice gözlemeye başlar. Sonunda bu tuhaf ve gizli mabedi Avrupa'daki tanıdıklarına muazzam bir keşif olarak rapor eder. Oysa bu gizli ayin ve mabet evde, suların damladığı çamaşır odasından başka bir şey değildir. Üzücüdür ki yalnızca soykırımlar tarihiyle sınırlandırdığımızda bile verilebilecek körlük, sağırlik örneklerinin bittiği noktayı kestirmek zordur.

Doğu mistisizmi hayranı ve uzmanı psikiyatrist Arthur Deikman bunu sadece irrasyonellik iddiasıyla kestirip atan Batılıların kendilerine gelmesi için Roma'da geçen şu olayı hatırlatır; bir Romalı diğere "Şu Doğulular da ne kadar irrasyonel, bir

türlü bizim gibi aydınlanamadılar, şu güzel kumaş var ya onun malzemesini bir böceğin salgısıyla yaptığı kozası zannediyorlar, oysa bizler tüm kumaş malzemelerinin bitkilerden olduğunu biliyoruz" diyordu.

Avrupalıların kendi deyişle "Amerika ilk defa 1492'de keşfedilmiştir". Oysa bu kıta yalnızca 10 milyonlarca insan barındırmıyor aynı zamanda parıltılı bir medeniyet taşıyordu. Öyle ki görüşünün derinliğinin kendi kültürünü aşabildiği anlaşılabilir Albrecht Dürer buralardan gelen sanat eserlerine hayran olmuştu.

Bu Avrupalıların oradakileri insan olarak göremediklerini, görmeyi beceremediklerini ortaya koyar.

Pericles'in Atinasını demokrasinin doğduğu yer olarak dünyaya yutturmaya çalışan Batılılar Atina'nın o devirde 150.000 olan nüfusunun yalnızca 40.000'inin hür olduğunu, geri kalanın köle olduğunu hasır altı ederler. Epeyce bir kısmı bu düzmeye kendileri de inanırlar. Oysa ki Atina insanları şiddetli bir şekilde ayıran ve aşağılayan bir kültürdü. En kötüsü onların bu 110.000 köleye rağmen orasının demokrasi olduğu iddiasının bu insanları insan olarak hesaba katmayı akıllarına bile getirmekten aciz olduklarını göstermektedir. Ve maalesef Fransa'daki en son ayaklanmaların gösterdiği gibi durum bugün de umulduğu kadar farklı değildir.

İngilizlerin Hindistan'ı sömürgeleştirmek üzere gittiğinde bunu oraya medeniyet götürdüğü iddiasıyla meşrulaştırma iddiasındaydı. Ki kendi orta sınıfını bu yalana inandırmıştır. Yukarıda değindiğimiz gibi Fransız sömürge bakanı bunun sadece göz boyama olduğunu şeffaflıkla ortaya koymuştu. Yani İngiltere birinci suçunu (sömürgecilik) makulleştirmek için daha kötüsünü (karşı tarafın kültürünü aşağılamak) gibi daha büyük bir cürüm işledi. Hırsız ve katil olmaktan şerirliğe terfi etti. Oysa 20. yüzyıl Hint düşüncesinin büyüklüğünün ve Batının sormaktan bile aciz kaldığı nice sorunun cevabını veren yüksek donanımının hayret verici keşfinin yüzü oldu.

İngiliz icadı terra nullus (sahipsiz toprak) kavramı körlüğün muhtemelen zirvesidir. Evet İngilizler oradaki insanları da gerçek manada göremediler. Onların da işledikleri onca cürme rağmen İngilizlerin kendileri gibi eşrefi mahlukat olduklarını

anlayamadılar. Çünkü insan gözleriyle değil vahiyle tamamlanmış bir akılla görür. Ancak onların bir çoğu Fussilet/5'de denildiği gibi vahyi işitmeyi istemediler.

Bir Yeniçağ mistiği "hayvanların ruhu varmıdır?" diye soran birisine "bir hayvanın gözlerine baktığında buna kolaylıkla kendin cevap verebilirsin" diyordu. İngilizler hiç Avustralya yerlilerinin gözlerine gerçekten görebilmek için baktılar mı dersiniz?

Bu bölümü bir Afrika fıkrasıyla bitirelim: İngiliz centilmeni Afrika'daki savaş anılarını anlatmaktadır; Öylesine vahşi, öylesine medeniyetsizler ki tam kılıcımı indirmek üzereyken adam bileğimi ısırıldı!!!!"

8. Pislik/ Vicdanı Temizleme operasyonları

Batının suçları konusunda her şeyden daha ilginç olan şey, Batılıların bunları iyi bir şey yaparken ortaya çıkmış küçük arazlardan başka bir şey olarak görmemeleridir. Onların iyi olduğu en ufak bir sorgulamaya tabi tutulmaksızın kabul edilmiş bir şeydir. Bunun sebebi yukarıda belirttiğimiz yaldızlı yalanlara herkesten önce kendilerinin inanmalarıdır.

Araştırmacı W.F. Page şöyle diyor; Köle ticaretindeki en nefret uyandıran iğrenç anlayış, Avrupalılar tarafından tehcir edilen köle çocuklarının, Afrika'daki ilkel aşiret savaşlarından, açlıktan ve putperestlikten kurtarılarak, Avrupalıların köleleri olarak da olsa Hıristiyanlaştırılmasının insanlıca gibi gösterilme fikrinin sömürgeci Avrupalılar arasında yaygınlığıydı.

Yani Avrupalının zulmü bile rahmettir. Onların kölesi olmak bile bir lütuftur.

Ünlü yazar Mireya Navarro ise Guatemala'daki Maya yerlilerinin Amerikan yanlısı Guatemala hükümeti tarafından katledilmesine, El Salvador'daki Maya yerlilerinin de, ABD yanlısı hükümet kuvvetleri tarafından katledilmelerine, 1980 yılından itibaren bizzat Başkan Ronald Reagan ve Başkan George Bush'un yerli soykırımına doğrudan yardımcı olduklarını belirliyordu.

ABD ve Guatemala hükümetinin işbirliği ile gerçekleştirilen bu katliamların dünya kamuoyu

nezdinde ortaya çıkması ve konuyla ilgili olarak yoğun uluslararası protestolardan ve ilgiden dolayı, 1999 yılında ABD başkanı Bill Clinton, Reagan dönemindeki Maya katliamına ABD tarafından verilen doğrudan destek konusunda ABD adına resmen yerli halktan özür diledi.

Amerikalıların enteresan bir erdemi her türlü yalanı söyleyip insanları katlettikten sonra, yalanlarını itiraf edip kendilerini şeffaf ve dürüst gösterme takiyyesidir. Newsweek'in George Bush'u yılın yalancısı seçmesi gibi. Oysa Bu Jean Baudrillard'ın deyişimiyle " kötülüğün şeffaflığı"dir. Şeffaflığına diyeceğimiz yok, tamam ama kötüdür.

"Etnik temizlik" anlayışı da ancak karşı tarafın "pis" olmasına inanarak makulleşebilirdi. Onun için batılılar sık sık diğer toplulukları pislikle itham etmişlerdir. Acaba bir cinayet işleyen Lady Macbeth'in uyurgezerlik halinde sürekli ellerini yıkaması gibimidir batılıların diğer insanlardan fahiş miktarda daha fazla su kullanmaları?

Norveçin ari ırk teorisyenlerinden Dr Johann Scharffenberg taterler hakkında "hiçbir temizlik doğal olarak pis olanları temizleyemez ve bu nedenle hiçbir temizlik Taterleri ak hale getiremez" diyordu.

En son olarak Fransa İçişleri Bakanı Sarkozy'nin Kuzey Afrikalı gençleri "pislikler" diye isimlendirdiğini hatırlatalım. Acaba bunun ardından da bir temizlik hareketi mi geliyor? Pisliğin olduğu yerde temizlik pek makul bir fikir değil midir? "Çok akılcı" Fransızlar için böyle makullükler gerekmez mi?

Bir başka son derece geçerli yöntem bunu bilimsel olarak meşrulaştırmadır. Soykırımları evrim kanuna dayanarak meşrulaştırmak gibi.

Veya bu ne olduğu açıklamaya pek muhtaç ilerleme ideolojisi olur ve bu cilalı tabirden faydalanılır.

Avustralya sömürge parlamentosundan Vincent Lesina; "Evrin kanununun bize gösterdiği gibi beyaz adamın ilerlemesi için bütün bu siyahlar kesinlikle yok edilmelidir." diyordu.

Ari ırk kavramı biyoloji kullanılarak ispat edilmeye çalışıldı. Burada bilim de dahil her insanı girişimin ardında bir "istem" olduğunu söyleyen yüzölçümün put kırıcılarından Habermas'ı anmadan ede-

meyeceğiz. Ari ırk teorisi savunucuları bunu "ispat etti" çünkü öyle istiyorlardı. Ama hiç değilse Müslümanları kandıramadı. Bununla beraber bilim bu vicdan temizliği operasyonunun en sağlam destekçisi oldu.

Ari ırk yaratmak için "ari ırk doktoru" Josef Mengele-Aushwitz'de-cingeneler üzerinde Strazburg üniversitesinden August Hirt "tıp bilgisini geliştirmek için" Yahudiler üzerinde deneyler yaptılar.

Holocaust direkt olarak " yakılarak yok etme" anlamına gelir. Ve ölenlerin sayısı ister 6 milyon olsun ister 600.000 Almanlar bu suçu işlediler. Ancak burada dikkatli olunması gerektiğini düşünüyoruz. Zira Almanları günah keçisi ilan ederek kendini aklama gayretindeki İngiliz, Fransız, Amerikalı ve İsraililerin tuzağına düşmemeliyiz. Zira Almanları esasında günah keçisi yapan şey, diğer soykırımcıların kat be katını esmerlere yaptıklarını "Avrupalılara" yapmış olmasından ibarettir.

1964'de Kıbrıs'ta Türklere yapılan soykırımların ardından dönemin ABD Dışişleri Bakan yardımcısı George W. Ball "the past has another pattern" isimli eserinde Kıbrıs konusundaki görüşlerini şöyle özetledi. Makarios'a "Sayın başpiskopos dedim son iki günden beri orta çağlarda olmadığımız ve 20. asır sonlarında bulunduğumuz basit gerçeğini anlatmaya çalışıyorum. Dünya bir şey yapmadan durarak bu küçük ve güzel adayı kişisel mezbanınıza çevirmenize seyirci kalmayacak. Beklediğim şiddetli tepki yerine hüznü bir gülümseme ile sessizce "Sert bir adamsınız sayın bakan, çok sert bir adamsınız" dedi.

Elbette bu gerçek bir vicdan temizliği hadisesi değil, vicdanının kirliliğini görmemek için ruhsal körlüğü seçmekti. Soykırımcının merhameti ne entere-san!

Amerikalı Yahudi iken Müslüman olan Meryem Cemile Hanım (Margaret Marcus) dediği gibi Batı kendi kendini mahkum etmektedir.

9. Anlaşmaya Riayetsizlik

Kur'an: "Onlar öyle (fâsiklar) ki, kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği kimseleri ziyaretten vazgeçerler ve yeryüzünde fitne ve fe-

Ölenlerin sayısı ister 6 milyon olsun ister 600.000 Almanlar bu suçu işlediler. Ancak burada dikkatli olunması gerektiğini düşünüyoruz. Zira Almanları günah keçisi ilan ederek kendini aklama gayretindeki İngiliz, Fransız, Amerikalı ve İsraililerin tuzağına düşmemeliyiz.

sat çıkarırlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır." (Bakara: 27.) der

Bu da Batı soykırım tarihinin tipik bir davranışdır.

Tarihçi David. J Stannard; 1607 'de Jamestown bölgesini işgal eden İngilizler için "yerliler ne zaman barış istedilerse, İngilizler sahte anlaşmalar yaptılar ve ardından da barış zamanında olduğunu sanan yerlilere beklenmedik bir biçimde tekrar tekrar saldırdılar." diyor.

Amerika'da soykırım araştırmaları yapan araştırmacı Stan Hoig'in elde ettiği verilere göre 28 Kasım 1864 tarihinde Amerikalı askerlerin komutanı Albay John M. Chivington ve Sand Creek (Colorado bölgesinde) Cheyenne yerli liderleri Black Kettle ve White Antelope arasında barış görüşmeleri tamamlanmıştı. Bu yüzden de barış içerisinde olduklarını zanneden yerliler köylerinde tekrar günlük normal yaşamlarına geçmişlerdi. Fakat her zamanki gibi Amerikan askerleri sözlerinde durmayıp anlaşmayı tek taraflı olarak iptal ettiler ve Cheyenne kabilesine karşı harekete geçtiler(...) İşkencelerle bizzat keserek katlettiler. Eldeki Amerikan kongresi belgelerine göre ABD askerleri yerli lider White Antelope'un kesilen hayalarını daha sonra tütün torbası olarak kullandılar. (...) kadınların cinsel organlarını kestiler ve rahimlerini dışarı çıkarttılar." diyor.

20. yüzyılın en büyük mücadelelerinden Mahatma Gandhi'ye "İngiltere mayadır (yaklaşık olarak illuzyon, esasında gerçek olmayan) " dedirten

İngilizlerin Hintlilerin savaşta kendilerine yardım etmeleri durumunda bağımsızlıklarını vermeyi vaat etmelerine karşın işler olup bittikten sonra sözlerini pervasızca rafa kaldırmalarıydı.

10. Ahlaksızlığı yaymak

Soykırım kavramını ortaya koyan hukukçu Raphael Lemkin tezlerinde ahlaki soykırım (moral-cide) kavramından bahsediyor. 2. Dünya savaşı sırasında Nazilerin ele geçirdikleri topraklarda halkların yok oluşlarını hızlandırmak için sistemli bir şekilde yaptıkları gibi, bireylerin birbirlerinden kopararak yozlaştırılmasını; uyuşturucu kullanımının artırılmasını; fuhuş, pornografi ve kumarın yaygınlaştırılmasını; insanların alkolikleştirilmesini, film vb iletişim araçları ve müesseseler vasıtasıyla bunların desteklenmesini ve geleneksel toplum dayanışmasının çökertilmesini bireylerin bir yaşam tarzı olarak benimsemesinin de alt yapısını yapan hakim grup ve devlet tarafından bunun planlanarak gerçekleştirilmesinin de bir grubu grup, ulusu ulus yapan temel öğeleri yok ettiğini savunuyor.

Dikkat ediniz Batılılar bu fuhuş, pornografi, alkol, kumar vb. kirli alışkanlıkların bireyi de toplumu da milleti de tahrip ettiğini çok iyi biliyorlar. Bunları toplumlara yıkmak için teşvik ediyorlar.

Bu konuyla ilgili olarak Kur'an şunu der; "İnananlar arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (En-Nur:19.)

Aynı tür "kırımın" bir örneği Amerikalıların yerliler arasında sistemli bir şekilde alkolizmi, kumarı yayarak oluşturdukları ahlaki soykırımlardır.

Dikkat ediniz Batılılar bu fuhuş, pornografi, alkol, kumar vb gibi kirli alışkanlıkların bireyi de toplumu da milleti de tahrip ettiğini çok iyi biliyorlar. Bunları toplumlara yıkmak için teşvik ediyorlar.

Bir başkası İngilizlerin Çin'de afyon kullanımını yaygınlaştırmaya çalışmalarıydı.

Bu yöntemi hayli ustaca ve çokça kullandıkları anlaşılan İngilizlerin Avustralya yerlilerini uyuşturucu, fuhuş, kumar, rüşvet ve alkolizmi yaygınlaştırma suretiyle yok etme çalışmaları bir başka örneğidir bu korkunç uygulamanın.

Danimarkalıların Eskimolar arasında fuhuş, uyuşturucu ve alkolü yayma gayretleri de aynı amaç doğrultusundadır.

Raphael Lemkin'in belirttiği gibi bu faaliyetler bugün televizyon ve diğer kitle iletişim araçları vasıtasıyla daha da kolaylaşmıştır.

Çok acıdır ki, Türkiye bu uygulamanın direkt hedefidir. Bunu TV kanallarında, dergilerde, gazetelerde çok rahatlıkla görebilirsiniz. Adeta soft porno yayınlarla dolu TV kanallarımız çoktan pek çok Batı ülkesinin önüne geçmiştir. Pek çok TV programı lakaytlaştırma, bana necilik, tüm değerleri espri adına boşaltmakla doludur. Allah aşkına televizyonlardaki öğrenci, asker film ve dizilerine bakın ve şu sorunun cevabı düşünülün; siz Osmanlı ordusu tehdidini yaşayan Bizanslı veya Viyanalı olsaydınız Ulubatlı Hasan'ların, canını inandığı değerler uğruna feda etmeye çekinmeyen ve her sıkıntıya katlanabilen harikulade Türk gençlerini ne hale sokmak isterdiniz?

"Sürüler içinde sürmeli koyun" türküsünde dendiği gibi "5 yıldır saklarım verdiğin saç" diyen, bir başka türküde "uyan uyan sabah oldu namazını kıl Fadime'm" diyen "Türk erkeği" nin bu malum gazete ve TV kanallarında nasıl sunulduğuna bir bakılsın. Bir kadın için tüm değerlerinden vazgeçebilen bir adam. Ya da en büyük değeri bir kadını elde etmek olan erkek.

Evet Batı işte insanı bu hale sokmayı bile hedefleyebilmiştir. Başka insanları bu şekilde yönlendirme yetkisini kendisine bahşetmiş ve Müslüman toplulukları direkt olarak Hıristiyanlaştıramadığından önce kültürünü tahrip edip ondan sonra "kendilerine benzetmeyi" hedef alabilmişlerdir.

Bunların en sağlam dayanak noktaları da tüm kötülükleri biçilmiş en janjanlı kılıf olan özgürlük ve insan haklarıdır.

C. DEĞERLENDİRME

Yukarıda 10 başlık altında Batı soykırımcılığının vasıfları ile Kur'an'da kâfir için belirtilen sıfatları eşlemeye ve karşılıklı anlamaya çalıştık. Bu vasıfların hepsini aynı düzlemde, birine diğerinden daha öncelikli bir konum vermeksizin yaptık. Bununla beraber her bir başlığın altında tabirler değişse de değişmese de aynı öze dokunduk; üstünlük iddiası.

Batı medeniyeti kendisini diğerlerinden üstün görmektedir.

Bu öylesi bir üstünlüktür ki, örneğin Osmanlı âlicenaplığına benzemez. Yani karşdakini hoş tutmaya, onu korumaya çalışmaz. Karşdakine "sen aşağısın, hayvan gibisin" diyen bir üstünlük tipidir bu. Alay eden bir üstünlük tarzıdır. Zaptedilmiş bir tutsağın sırtına oturup zafer resmi çektiren Jean Marie Le Pen'inki gibi bir üstünlüktür bu.

Yağı bol bulanın yaptığını yapar bu "üstün insan". Talan eder. İnsan talanı Batı kültürüne yerleşiktir. Savunmasız insanları talan etmek. Aşağılıkla damgaladığı diğer insanlara diyelim bir mistik gibi "ışığı götürmeye" çalışmaz. Hoyratça talan eder.

Batılının sınır tanımaması esasında Allah'ı tanımamasıyla alakalıdır. Zira insanla Allah arasındaki sınırlardır ki diğer tüm sınırların belirleyicisidir. Batının bu sınırları bilmemesi, bunların hep kendi lehine çığnemen sınırlar olması Batı'nın Allah'a ait yetkilerin bir kısmını eline almaya çalışması "üstünlük" anlayışındandır.

Tanımlama, tarif etme hakkı da kendisini mutlak özne olarak görme gayretidir. Mutlak belirleyicilik makamıdır bu. Esasında tek başınayken değer belirleme donanımından yoksun insanın "canı çektiği gibi" belirlemeye çalışmasıdır. Çünkü başka bir sabit noktası da yoktur. Mutlak belirleyicilik de şüphesiz ölçsüz bir büyüklük iddiasıdır. Batı mutlakı tek eline almaya çalışmaktadır.

Sağırılık ve körlüğün kibirle direkt bağlantısını çok açmaya gerek var mı? Aynı ebatlardaki iki şeye sırf birini üstün kılmak için öznel zorlamalarla "bu daha büyük bu daha küçük" diyebilmek için bir şeyleri görememeyi becermek gerekmez mi? Gördüğünü inkar edebilmek için gözler sağlamsa bile kalplerin kör olması gerekmez mi? Ve insan arzu ve hırslarıyla kendi kalbini kendi kör edecek donanımda bir varlık değil midir?

Bunu diğerlerine yutturabilmek için dilbazlık ve yaldızlı sözler gerekmez mi?

Bu üstünlük iddiasını meşru ikna yolları ile sağlayamayınca sahtekarlıklara, şiddete, olağanüstü büyüklükte bir silah sektörüne niye şaşalım. Barış, sevgi sözcüklerini en çok kullanan medeniyet olduğu halde bu kadar şiddet dolu olmasına niye şaşalım. Bu şuna benzer; A şahsı B şahsının karşısına çıkıyor ve kendisinin ondan üstün olduğunu kabul etmesini istiyor. B şahsı kabul etmeyince birkaç kişi bir araya gelip güzelce dövüyorlar ve tekrar soruyorlar "şimdi kabul ediyor musun?"

Bu kadar yalan sahtekarlık ve şiddeti meşru laştırmak ve kendini kendine karşı haklı göstermek ise vicdan temizleme operasyonlarını ortaya çıkarıyor. Amiyane bir tabirle "kuyruklu yalan"a dönüşüyor. Yalan üstüne yalan ile gerçekle aramıza giren mesafe artıyor. Nesiller kaybolup gidebiliyor bu illuzyonlarda.

Yani kendi eşitine karşı ve haliyle haklı olmayan bu üstünlük iddiası tüm diğer şer tutumlarını peşi sıra getiriyor. Üstünü yaşatmak için alçağın malını mülkünü toprağını al. Karşı çıkarsa barbar ilan et. Üstünlüğünü korumak için onu öldür. Bunları haklı göstermek için yalan söyle vb.

Üstünlük iddialarına temel olan şeylerin bazıları asla kapatılamaz şeylerdir; ırk üstünlüğü vb. Bu durumda Batılıya köle olmaktan başka şansınız yoktur. Kimisi kapatılabilir şeylerdir; teknolojik, bilimsel üstünlük vb. Bu durumda kendinizi, kültürünüzü reddedip Batılı olmak için paçalarından tutmanız gerekir. İki rahmetten bir rahmet (!)

Üstünlüğe dayanak oluşturan iddialar zamanla değişmekte, hatta bazen tersine dönmektedir. Örneğin bugün bilim ve teknolojisinden dolayı üstün olduğunu iddia eden Batılının fiziksel/teknik

çalışmayı aşağılayan Yunan filozofu atalarının da üstünlüklerinden şüpheleri yoktu. Veya maneviyat adına doğa araştırmalarını küçümseyen Hıristiyanların da. Hıristiyanın tüm dünyaya kendi kültürünü yaymak mecburiyetinde hisseden üstün insan pozitivist veya ateist olduğunda bu eğiliminden hiç bir şey kaybetmemiştir.

"Ben üstünüm çünkü ben 'a'yım" iddiasındaki a öylesine pervasızca değişiyor ki, artık a'nın üstünlük vasfı olduğuna inanmıyoruz, üstün olan "BEN" dir, ben ben olduğum için a üstünlük vasfı oluyor. Bir başkası a vasfını taşıyınca bu onu üstün kılmıyor. Örneğin Amerikalı bir feminist Afrikalı bir feministi, Alman bir Marksist Türk bir Marksisti aşağı görüyor. İspanyolları tembellikle suçlayan Fransızların kısa bir dönem başbakan olan bayan politikacısı Edith Cresson Japonlar için "karınca gibi çalışmaktan başka bir şey bilmeyen" insanlar olarak söz edebiliyordu. Batılı "hayal gücü gelişkin" oluyor, Doğulu "hayal dünyasında gezen" oluyor vb.

SONUÇ VE ÖNERİLER

"Kim (bu) haksız davranışından sonra tevbe eder ve durumunu düzeltirse şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir. Bilmez misin ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah'a aittir; dilediğine azap eder ve dilediğini bağışlar. Allah her şeye hakkıyla kadirdir." (Maide:39-40)

"Allah'a karşı yalan uydurandan yahut kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken "Bana da vahyolundu" diyenden ve "Ben de Allah'ın indirdiği âyetlerin benzerini indireceğim" diyenden daha zalim kim vardır! O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara: "Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ve O'nun âyetlerine karşı kibirlilik taslamış olmanızdan ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!" derken onların halini bir görsen!" (Enam:93.)

Meryem Cemile'nin sözlerini bir kez daha tekrar etmek istiyoruz; Batı kendi kendini mahkum etmektedir. Tuhaf bir üstünlük iddiasıyla kendi kendini insanlıktan koparmaktadır ve insanlıktan çıkarılmaktadır. Biz söz konusu olanın "sedece biraz mühlet" olduğuna inanıyoruz. Ne Hitler, ne Roos-

velt, ne David Hume, ne Francis Galton bugün dünyada değiller. Mühletleri bitti. İnancımıza göre gerçeğin bambaşka bir boyutundalar. Mutlak adaletin boyutu. Dilbazlığın geçmeyeceği hatta kendi sözlerinizle "yakalanacağınız" bir boyut. Kibirliğin aşağılandığı, alaycılarla alay edilen boyut. Genel kabul görmüş Müslüman inancını taşıyan bir kişi olarak insanlar arasındaki esas farkın yaptıkları seçimlerle alakalı olduğuna inanıyoruz. Takva ile alakalı olduğuna inanıyoruz. Ve insanın varlıkla ilişkisi ile.

Kibrin dünya üzerindeki en büyük cezasının körleşme olduğuna inanıyoruz. En ilkel kabileler bile Batının yaşadığı ahlaki savrulmaları yaşamamakta, yalnızlık intiharlarından kırılmamaktadır.

Üstünlük yerine kardeşliği öneriyoruz. Eğer Batılılar, medeniyetlerini silah ve gazapla getireceği yerde kardeşçe ve tevazu ile getirseydi, insanlığın onu çok daha hüsnü kabulle karşılayacağına inanıyoruz. Zira burada Batının yalnız olumsuz bir yüzüne odaklansak da Batı'da değerli bir şeyler de olduğuna inanıyoruz. Ancak değerli pek çok şey Hint, Japon, İran, Çin, Afrika ve İslam kültüründe de mevcuttur. Hikmetin nerede olursa olsun Müslümanın malı olduğuna inanıyoruz.

Zorla yüklenmiş bir üstünlük iddiasıyla bunların ahenkli bir şekilde bütünleşebileceğine inanmıyoruz. Bu ancak kardeşçe bir kucaklaşmayla olabildi. Bunu sağlayabilecek olan yegane zeminin de özünde evrensel ve tevhide aykırı olmayan tüm hikmetleri kucaklamaya hazır İslam dini olduğuna inanıyoruz. Gerçekten değerli tüm kültür ürünleri hepimizindir. Ve Batılıların ancak o zaman insanlığa gerçekten hizmet edebileceğine ve kaybettiği kardeşliği yeniden bulabileceğine inanıyoruz.

KAYNAKLAR:

- 1- Sefa M. Yörükel, *Batının İnsanlık Suçları, Soykırımlar Tarihi I*, Near East Publishing, Nicosia-Mersin 10, 2005.
- 2- Toshihiko Izutsu, *Kur'an'da Dini ve Ahlaki Kavramlar*, Pinar Yayınları, İstanbul, Mart 1997.
- 3- Meryem Cemile, *Kendini Mahkum Eden Batı*, Kültür Basın Yayın Birliği, İstanbul, 1990
- 4- Roger Garaudy, *20. Yüzyıl Biyografisi*, Fecr Yayınevi, Ankara, 1998.
- 5- David E. Stannard, *Amerika'nın Soykırım Tarihi*, Gelenek Yayınevi, İstanbul, Şubat 2005.